

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/93/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010989
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3115010989.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému A. O. pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a pre prečin poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 245 ods. 1 Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 9. decembra 2015 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín podané v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 15. októbra 2015, sp. zn. 3T/74/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 15. októbra 2015, sp. zn. 3T/74/2015, bol obžalovaný A. O. podľa § 285 písm. c/ Tr.por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 16.6.2015 pod č. k. 1Pv 987/13 pre skutok kvalifikovaný ako prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a pre prečin poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 245 ods. 1 Tr. zák., ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

obvinený O. V. dňa 06.11.2013 v presne nezistenom čase v pohostinstve Safari na ulici A. XXX v Trenčíne v miestnosti s hracími automatmi, prelepil bielu filcovou páskou poplašný senzor nachádzajúci sa v pravom hornom rohu miestnosti nad automatom na šípky, čím umožnil, aby obvinený A. O. a obvinený P. C. po predchádzajúcej vzájomnej dohode v čase medzi 01.00 hod. a 02.00 hod. dňa 07.11.2013 prišli v Trenčíne na ulici A. k pohostinstvu Safari, kde obvinený P. C. dával pozor na rohu budovy pohostinstva a obvinený A. O. prineseným páčidlom vypáčil bočné vchodové plastové dvere v oblasti zámku, pričom poškodil zárubňu dverí, následne vnikol do priestoru pohostinstva, kde poškodil dva výherné automaty a to tak, že na nich vylomil predné kovové dvierka uzatvárajúce kovovú zásuvku na mince a bankovky, z ktorých vzal finančnú hotovosť 350,- Eur v rôznych bankovkách a minciach, čím spoločnosti AG PLAY s.r.o., Záhradnícka 68, Bratislava spôsobili škodu krádežou finančnej hotovosti z výherných automatov 348 Eur a škodu poškodením automatov 30 Eur a spoločnosti NEGRO s.r.o., Hrabovská 93/1, Trenčín, spôsobili poškodením vchodových dverí a zárubní škodu 955 Eur, pričom obvinený A. O. bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T 93/10 zo dňa 21.06.2012, právoplatného dňa 25.07.2012, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. boli poškodené strany Negro s. r. o. so sídlom v Trenčíne, Hrabovská 93/1, AG PLAY s. r. o. so sídlom Bratislava, Záhradnícka 68 a Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. so sídlom Nitra, Coborihu 9 odkázané s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení včas podaným odvolaním napadol v neprospech obžalovaného prokurátor pre nesprávnosť výroku o oslobodení obžalovaného A. O. t. j. výrokov o vine a treste. Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania namietal správnosť výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby s poukazom na to, že podľa jeho názoru vo veci vykonanými dôkazmi bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný A. O.. Podľa názoru prokurátora bol obžalovaný usvedčovaný zo spáchania žalovaných trestných činov spolupáchateľom P. C., ktorý v prípravnom konaní opakovane podrobne opísal priebeh ich spáchania, ako aj samotné konanie obžalovaného A. O.. Vo výpovediach P. C. v prípravnom konaní sa podľa názoru prokurátora nenachádzali také zásadné rozpory, ktoré by bolo potrebné odstraňovať na hlavnom pojednávaní, na ktorom využil svoje zákonné právo a odmietol vypovedať. Napriek tomu, že v jeho výpovediach v prípravnom konaní sa vyskytli určité rozdiely, tieto podľa prokurátora nemali zásadný charakter, keďže v rámci prípravného konania sa priznával k spáchaniu trestných činov a ako spolupáchateľa uvádzal obžalovaného A. O., pričom na overenie výpovede P. C. bola v prípravnom konaní vykonaná aj previerka výpovede na mieste trestného činu, kde názorne demonštroval, akým spôsobom došlo k spáchaniu trestného činu. Na základe uvedených dôvodov prokurátor okresnej prokuratúry v odvolaní i nadriadený prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný A. O. prostredníctvom obhajcu vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora i na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného poukázal na to, že obžalovaný A. O. v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom popieral spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a na svoju obhajobu uviedol hlavne to, že v čase skutku bol chorý a ležal s horúčkami v domácnosti u svojej družky C. M., ktorá túto skutočnosť aj potvrdila na hlavnom pojednávaní. Výpovede spoluobvineného P. C. z prípravného konania, ktoré mali podľa názoru prokurátora usvedčovať obžalovaného A. O. zo spáchania žalovaných trestných činov, považoval za účelové z dôvodu, že v tom čase boli obaja zadržaní políciou v inej trestnej veci, pričom následne bol spoluobvinený P. C. po svojej výpovedi prepustený zo zadržania a obžalovanému A. O. bolo vznesené obvinenie. Poukázal aj na to, že navyše výpovede spoluobvineného P. C. z prípravného konania v procesnom postavení obvineného zo dňa 13.1.2014 a zo dňa 25.9.2014 obsahujú množstvo rozporov, na ktoré obhajoba poukázala už v konaní pred okresným súdom na hlavnom pojednávaní dňa 15.10.2015. Tieto rozpory však nebolo možné na hlavnom pojednávaní odstrániť, nakoľko P. C. odmietol vo veci vypovedať z dôvodu, že by si svojou výpoveďou privedil nebezpečenstvo trestného stíhania. Za najpodstatnejší rozpor vo výpovediach P. C. z prípravného konania v kontexte s ďalšími dôkazmi považovala obhajoba obžalovaného okolnosť, že dňa 13.1.2014 uvádzal, že obžalovaný A. O. si mal na spáchanie skutku zobrať kovový pajser červenej farby, navyše vo výpovedi zo dňa 25.9.2014 už nevedel presne uviesť, ako páčidlo vyzeralo, pričom zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava pod ČES: PPZ-KEU-BA-EXP- 2014/2239 vyplýva, že na skúmanie predložený vyťahovač klincov s červenou rúčkou nevytvoril stopu č. 1-ryhu v oblasti kľučky dverí zaistenú ako odliatok „SILMARK“ a taktiež na zábere poškodenia dverí je vidno zvyšky modrej farby na mechanoskopických stopách, ktoré podľa posudku nasvedčujú na použitie nástroja (páčidla) modrej farby. V súvislosti s previerkou výpovede P. C. na mieste trestného činu poukázal tiež na to, že spoluobvinený P. C. miesto činu mohol dobre poznať, nakoľko v tom čase býval u svojej sestry na adrese E., A. č. XXX, čo je aj adresa, na ktorej sa má nachádzať aj pohostinstvo Safari. Napokon obhajca poukázal aj na výpoveď svedka O. V., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol zhodne s výpoveďou z prípravného konania, pri ktorej bol vypočutý v procesnom postavení obvineného, že obžalovaného A. O. a ani P. C. nepozná a uvedeného trestného činu sa nedopustil.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 30. októbra 2015, na verejnom zasadnutí dňa 9. decembra 2015 postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutého výroku rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby (o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne a v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ uvedenou v § 2 ods. 4 Tr. por. vyhodnotil jednotlivito i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Pritom podrobne a v súlade s vykonanými dôkazmi presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti a dôkazy oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného A. O. spod obžaloby a pre ktoré dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje.

Okresný súd na podklade vo veci vykonaných dôkazov, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, správne zistil, že vykonané dôkazy nielenže pripúšťajú dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie (možnosti) skutkového riešenia, keď podľa jednej, prezentovanej obžalobou na podklade výpovedí spoluobvineného P. C. z prípravného konania, mohol obžalovaný A. O. spáchať žalovaný skutok spôsobom uvedeným v obžalobe, avšak podľa druhej, prezentovanej obžalovaným A. O. a potvrdzovanej svedkami O. V., C. M., závermi znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava pod ČES: PPZ-KEU-BA- EXP-2014/2239 na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa, skutok uvedený v obžalobnom návrhu tam uvedeným spôsobom obžalovaný A. O. nespáchal, ale zároveň nepostačujú na to, aby bolo možné spoľahlivo vyvodiť jednoznačný a nepochybný záver o tejto podstatnej skutkovej otázke, teda o tom, ktorá z uvedených dvoch verzií (možností) zodpovedá skutočnosti. Záver o vine musí byť totiž založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach založených na pravdepodobnosti. Takýto záver nemožno preto vyvodiť len na podklade dôkazov, na ktoré poukázal v odvolaní prokurátor, keď tieto dôkazy i ďalšie vo veci okresným súdom vykonané dôkazy a z nich predovšetkým obhajobné tvrdenia obžalovaného A. O. i dôkazy, na ktoré vecne správne poukázal okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, pripúšťajú aj druhú, protichodnú a vylučujúcu verziu (možnosť), podľa ktorej tento skutok obžalovaný A. O. nespáchal. Dôkazy, na ktoré poukázal v odvolaní prokurátor, umožňujú vyvodzovať len podozrenie, že žalovaný skutok sa mohol stať spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu a že ho obžalovaný mohol spáchať, ale zároveň, najmä keď vykonané dôkazy pripúšťajú záver aj o druhej možnosti skutkového riešenia, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a keď nevylučujú jeho obhajobu, že nekonal spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu, nepostačujú na jednoznačný a nepochybný záver o jeho vine. Zo zásady prezumpcie neviny uvedenej v § 2 ods. 4 Tr. por. vyplýva nielen zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), ale aj to, že obvinenému musí byť vina preukázaná. Vzhľadom na to, že nebolo možné jednoznačne a bez pochybností určiť, ktorá z dvoch možností skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, okresný súd správne zvolil tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a podľa § 285 písm.c/ Tr. por. ho spod obžaloby oslobodil. Použitie zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por. prichádza do úvahy práve vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o niektorej skutočnosti, trvajú, a tak je tomu aj v posudzovanom prípade, aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných a potrebných dôkazov na náležité zistenie skutkového stavu. Okresný súd takto postupoval, preto jeho záver o oslobodení obžalovaného A. O. zodpovedá stavu veci a zákonu.

Odvolací súd po preskúmaní veci, vzhľadom na už uvedené dôvody, dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, okresný súd v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne a podrobne vyhodnotil podľa zásad uvedených

v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného za dôvodné, preto jeho odvolanie podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.